

ANTAGNA TEXTER

P9_TA(2021)0413

Arktis: möjligheter, problem och säkerhetsutmaningar

Europaparlamentets resolution av den 7 oktober 2021 om Arktis: möjligheter, orosmoment och utmaningar för säkerheten 2020/2112(INI)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 21, 22, 34 och 36 liksom femte delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av sina resolutioner av den 9 oktober 2008 om arktiskt styre¹, den 20 januari 2011 om en hållbar EU-politik för de nordligaste regionerna², den 12 mars 2014 om EU:s strategi för Arktis³, den 16 mars 2017 över en integrerad EU-politik för Arktis⁴, den 3 juli 2018 om klimatdiplomati⁵ och den 28 november 2019 om klimat- och miljönödläget⁶,
- med beaktande av FN:s förklaring om urbefolkningars rättigheter, vilken antogs av FN:s generalförsamling den 13 december 2007,
- med beaktande av sin resolution av den 3 juli 2018 om kränkningar av urbefolkningarnas rättigheter i världen, inklusive markrofferi⁷,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 november 2008 *Europeiska unionen och Arktis* (COM(2008)0763), och de gemensamma meddelandena av den 26 juni 2012 *Europeiska unionens politik för den arktiska regionen: framsteg sedan 2008 och vägen framåt* (JOIN(2012)0019) och den 27 april 2016 *En integrerad EU-politik för Arktis* (JOIN(2016)0021),
- med beaktande av de relevanta rekommendationerna från delegationen för samarbete i norr och för förbindelserna med Schweiz och Norge, till den gemensamma parlamentarikerkommittén EU–Island och till EES gemensamma

¹ EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 41.

² EUT C 136 E, 11.5.2012, s. 71.

³ EUT C 378, 9.11.2017, s 174.

⁴ EUT C 263, 25.7.2018, s 136.

⁵ EUT C 118, 8.4.2020, s. 32.

⁶ EUT C 232, 16.6.2021, s 28.

⁷ EUT C 118, 8.4.2020, s. 15.

parlamentarikerkommitté,

- med beaktande av sammanfattningen av resultaten av det offentliga samrådet om EU:s politik för Arktis i januari 2021,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2020¹ och kommissionens meddelande av den 11 december 2019 (COM(2019)0640) om den europeiska gröna given,
- med beaktande av FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC),
- med beaktande av det avtal som antogs i Paris den 12 december 2015 vid den 21:a partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar (Parisavtalet),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 8 december 2009 om arktiska frågor, den 12 maj 2014 om Europeiska unionens politik för den arktiska regionen, den 20 juni 2016 om Arktis, den 21 november 2019 om rymdlösningar för ett hållbart Arktis samt den 9 december 2019 om EU:s politik för Arktis,
- med beaktande av rådets slutsatser om urbefolkningar av den 15 maj 2017 och det gemensamma arbetsdokumentet från avdelningarna *Implementing EU External Policy on Indigenous Peoples* av den 17 oktober 2016 (SWD(2016)0340),
- med beaktande av kommissionens meddelande om Europeiska unionen och Arktis (COM(2008)0763),
- med beaktande av Ilulissatdeklarationen mellan de fem kuststaterna i Arktis (USA, Ryssland, Kanada, Norge och Danmark), som tillkännagavs den 28 maj 2008 och bekräftades på nytt i maj 2018,
- med beaktande av inrättandet av Östersjöstaternas råd och Barentsrådet,
- med beaktande av rådets beslut 2014/137/EU av den 14 mars 2014 om förbindelserna mellan Europeiska unionen, å ena sidan, och Grönland och Konungariket Danmark, å andra sidan,
- med beaktande av den globala strategin för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik från juni 2016,
- med beaktande av de nationella strategierna för Arktis, i synnerhet de arktiska staternas, alltså Konungariket Danmarks, Sveriges och Finlands, liksom andra EU- och EES-medlemsstaters,
- med beaktande av Europeiska unionens strategi för sjöfartsskydd,
- med beaktande av *En rymdstrategi för Europa* som offentliggjordes av kommissionen den 26 oktober 2016, (COM(2016)0705),
- med beaktande av FN:s havsrättskonvention (Unclos) av den 10 december 1982, i kraft

¹ EUT C 270, 7.7.2021, s. 2.

sedan den 16 november 1994,

- med beaktande av Unescos konvention av den 16 november 1972 om skydd för världens kultur- och naturarv,
- med beaktande av Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention nr 169 om ursprungsfolk och stamfolk,
- med beaktande av avtalet av den 3 oktober 2018 om att förebygga oreglerat fiske på det fria havet i centrala Norra ishavet,
- med beaktande av konventionen om skydd av den marina miljön i nordöstra Atlanten (OSPAR),
- med beaktande av Internationella sjöfartsorganisationens internationella kod för fartyg som trafikerar polarvatten (polarkoden),
- med beaktande av den internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss (Solas) från 1974, den internationella konventionen till förhindrande av förorening från fartyg (Marpol) från 1973, ändrad genom protokollet från 1978 och protokollet från 1997, den internationella konventionen angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning från 1978, i dess ändrade lydelse från 1995 och 2010, konventionen om internationella regler till förhindrande av kollisioner till sjöss från 1972, konventionen om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart (FAL-konventionen) från 1965 och den internationella sjöräddningskonventionen (SAR-konventionen) från 1979,
- med beaktande av Svalbardavtalet (tidigare: Traktaten angående Spetsbergen) av den 9 februari 1920,
- med beaktande av Ottawadeklarationen av den 19 september 1996 om inrättande av Arktiska rådet,
- med beaktande av de uttalanden som antogs vid det parlamentariska forumet om den nordliga dimensionen i Bodø, Norge, i november 2019, i Bryssel i november 2017, i Reykjavík, Island, i maj 2015, i Archangelsk, Ryssland, i november 2013, i Tromsø, Norge, i februari 2011 och i Bryssel i september 2009,
- med beaktande av de tre juridiskt bindande avtal som förhandlades fram under Arktiska rådets överinseende, det vill säga avtalet om samarbete i fråga om sökning och räddning i luft- och sjöfart i Arktis 2011, avtalet om samarbete om beredskap och respons avseende oljeförorening till havs 2013 och avtalet om ett förbättrat internationellt forskningssamarbete om Arktis 2017,
- med beaktande av uttalandet från den 14:e konferensen för Ständiga kommittén för arktiska parlamentariker, som hölls den 13 och 14 april 2021,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 september *Resiliens för råvaror av avgörande betydelse: Att staka ut vägen mot ökad trygghet och hållbarhet* (COM(2020)0474),
- med beaktande av EU:s Arktisforum som hölls i Umeå 2019,

- med beaktande av rapporterna från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar, särskilt dess särskilda rapport om havet och kryosfären i ett förändrat klimat och den särskilda rapporten om global uppvärmning på 1,5 °C,
- med beaktande av den sammanfattande rapporten från samrådet med forumet för intressenter i den europeiska delen av Arktis för att identifiera viktiga investeringsprioriteringar i Arktis och sätt att strömlinjeforma framtida EU-finansieringsprogram på ett bättre sätt för regionen, offentliggjord den 21 december 2017,
- med beaktande av strategirapporten från Europeiska centrumet för politisk strategi i juli 2019 *Walking on Thin Ice: A Balanced Arctic Strategy for the EU*,
- med beaktande av Nordatlantiska fördraget, kommunikén från toppmötet i Warszawa, vilken utfärdades av de stats- och regeringschefer som deltog i Nordatlantiska rådets möte i Warszawa den 8 och 9 juli 2016, samt analysen och rekommendationerna från den reflektionsgrupp som tillsatts av Natos generalsekreterare *NATO 2030: United for a New Era*,
- med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A9-0239/2021), och av följande skäl:
 - A. Under de gångna decennierna har Arktis varit en region med fred, avspänning och konstruktivt internationellt samarbete mellan de åtta arktiska staterna (Danmark, Sverige, Finland, Island, Norge, Ryssland, Kanada och USA). De arktiska staterna och det internationella samfundet bör därför låta Arktis förbli en sådan region och fortsätta visa prov på politisk vilja till samarbete och lösning av tvistefrågor i enlighet med folkrätten.
 - B. Regionen blir allt viktigare ur geopolitisk synvinkel och framtiden för Arktis och de globala utmaningar som Arktis är ställt inför, och som sträcker sig längre än till kuststaterna i Arktis, kräver därför ett flernivåstyre där man måste eftersträva regionalt samarbete och internationella lösningar. Det finns en direkt koppling mellan dels geopolitik och säkerhet i Arktis, dels miljösituationen i Arktis, som i sin tur påverkas starkt av konsekvenserna av mänsklig verksamhet i andra delar av världen.
 - C. Den omfattande styrningsmodell som används i Arktis, med folkrätten i centrum, har visat sig vara effektiv och robust. Samarbete har visat sig vara det mest användbara sättet att etablera förbindelser mellan de arktiska staterna.
 - D. Den nuvarande arktiska styrningsramen, som är inriktad på Arktiska rådet, har de senaste 25 åren bidragit stort till stabiliteten i regionen. Arktiska rådet är det primära forumet för samarbete i Arktis och dess arbetsgrupper fungerar som arena för positivt och konstruktivt internationellt samarbete.
 - E. Arktiska rådets arbete har varit avgörande för att säkra ett fredligt och konstruktivt samarbete mellan de arktiska staterna och utmynnat i flera bindande avtal mellan dem. Tidigare har regionen Arktis varit tämligen oberörd av globala geopolitiska konflikter, men dess militära betydelse och dess geopolitiska strategiska roll blir nu allt större. Frågor om säkerhet och politik i Arktis har fått en allt starkare koppling till globala

frågor, så att utvecklingen utanför Arktis sannolikt kommer att få konsekvenser för de arktiska staterna och vice versa, vilket gör det ännu viktigare att man ser till att geopolitiska spänningar och konflikter i andra regioner inte sprider sig till Arktis.

- F. Arktiska rådets engagemang för välbefinnandet hos Arktis invånare, regionens hållbara utveckling och skyddet av den arktiska miljön, inbegripet ekosystemens hälsa, upprätthållande och återställande av biologisk mångfald, naturskydd och hållbar användning av naturresurser stöds till fullo av EU.
- G. EU har sedan länge förespråkade ett nära samarbete i regionen Arktis och sedan flera årtionden tillbaka vara engagerat i Arktis genom sin medverkan inom strategin för den nordliga dimensionen tillsammans med Ryssland, Norge och Island, sitt deltagande i inrättandet av Östersjöstaternas råd, sitt samarbete inom den euroarktiska regionen kring Barents hav, särskilt inom Barentsrådet och Barents regionråd, sitt strategiska partnerskap med Kanada och USA och sitt deltagande som faktisk observatör i Arktiska rådet. EU har bidragit med mer än en miljard euro till regional utveckling och gränsöverskridande samarbete i den europeiska delen av Arktis.
- H. Folkkrätten utgör grunden för internationellt engagemang och samarbete i Arktis. Framför allt behövs det ett återbekräftande och en förstärkning av FN:s havsrättskonvention (Unclos) och Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) konventioner, som erbjuder en ram för internationellt samarbete kring och åtgärder i frågor som berör Norra ishavet. Unclos ger den rättsliga ram inom vilken all verksamhet inom världshav och andra hav måste utföras. Den beviljar kuststater ekonomiska rättigheter såväl i deras exklusiva ekonomiska zoner som i deras kontinentalsocklar och föreskriver att öppna havet inte sorterar under någon stats överhöghet. Alla kuststater i Arktis har i Ilulissatdeklarationen bekräftat att de kommer att följa folkkrätten, framför allt Unclos, i styrningen av Norra ishavet. IMO ställer upp globala tillsynsstandarder för sjösäkerhet, sjöfartsskydd och miljöprestanda inom internationell sjöfart.
- I. Arktis har framför allt och alltmer drabbats av den dramatiska effekten av klimatförändringarna och försämringen av den biologiska mångfalden, inbegripet stigande temperaturer, förändrade isförhållanden, mark- och skogsbränder, stigande havsnivåer, föränderliga vädermönster, invasiva främmande arter, allvarliga förluster av biologisk mångfald och den smältande permafrosten, som påverkar hela planeten och dessutom utgör en risk för den lokala infrastrukturen. Det går inte att åtgärda lokala anpassningsstrategier och skyddet av ekosystemet i Arktis utan att man samtidigt beaktar den globala ramen för klimatåtgärder, och genomförandet av Parisavtalet bildar själva kärnan i ett sådant samarbete.
- J. Vissa delar av Arktis har den högsta koncentrationen av plastskräp i världen, vilket redan påverkar arktiska djurarter, utgör en risk för att kontaminera näringsväven och i slutänden kommer att påverka människor.
- K. Att iskalotterna i Arktis smälter i så oroväckande takt beror på klimatförändringarna och faktorer som främst har sitt ursprung utanför Arktis. Klimatförändringarna bör ses som något som mångdubblar hoten, så att nuvarande utvecklingstendenser, spänningar och instabilitet förvärras.
- L. Den smältande isen i Arktis med stigande havsnivåer som följd skulle få allvarliga globala konsekvenser för miljön, ekonomin och människors säkerhet. Om Grönlands

inlandsis smälte skulle havsytan i hela världen kunna stiga med upp till 7,2 meter, så att många regioner över hela jorden kom att stå under vatten. En del befolkningsgrupper i Arktis upplever redan konsekvenserna av smältningen, som genererat migrationsflöden. Grönlands smältande is förändrar också den biologiska mångfalden.

- M. Bland de olika hot som Arktis är exponerat för på grund av mänsklig aktivitet är permafrostsmältningen särskilt bekymmersam. Permafrosten täcker omkring 24 % av marken på norra halvklotet, framför allt stora områden i norra Ryssland. Permafrosten innehåller stora andelar farlig metangas och koldioxid och när den tinar upp frigörs växthusgaser och kommer ut i atmosfären, vilket bidrar till den globala uppvärmningen. Permafrostsmältningen kan förändra ekosystem och påverka säkerheten på oväntade sätt.
- N. Utmaningarna för Arktis har sin främsta grund i de globala klimatförändringarna och i verksamheter utanför regionen Arktis, men klimatförändringarnas konsekvenser kommer särskilt klart till synes i Arktis, eftersom uppvärmningen i Arktis sker tre gånger snabbare än i medeltal i hela världen och havsisen i Arktis smälter så fort som aldrig förr, så att havsytan stiger, med svåra konsekvenser för samhälle, miljö och ekonomi inte bara i Arktis utan över hela världen. Detta förändrar regionens ekosystem, geografi och ekonomi genom att nya transportleder kan komma att öppnas så att handeln ökar, sällsynta naturresurser blir tillgängliga och verksamheten inom forskning, fiske och turism blir mer intensiv. Vissa av dessa förändringar bär på oerhörda inneboende möjligheter till tekniskt avancerad, miljövänlig och hållbar ekonomisk utveckling. Utmaningarna för Arktis, särskilt klimatförändringarna, innebär ett ansvar för hela världen. EU bör vidta åtgärder mot dessa utmaningar, både genom eget engagemang och genom bistånd till andra.
- O. Det är svårt att hejda och hantera människoförorsakade miljökatastrofer i Arktis, särskilt i samband med utvinning av olja och andra resurser i Arktis, och det kan bli mycket dyrt att avhjälpa de skador som åsamkats. Det största oljeutsläppet i Arktis ägde rum i Sibirien i maj 2020 då över 20 000 ton dieselolja rann ut i marken och vattenvägarna nära inpå staden Norilsk i Ryssland, och saneringsarbetet pågår fortfarande.
- P. Klimatförändringarnas i första hand yttre inverkan på Arktis, i förening med att den geopolitiska konkurrensen i regionen kommit i gång på nytt, försvårar hållbar utveckling och bevarandet av traditionella näringsfång i den sårbara arktiska miljön och kan komma att påverka säkerheten och den hållbara ekonomiska utvecklingen i regionen.
- Q. Arktis blir i rask takt allt viktigare ur geoekonomisk synvinkel i och med det ökande intresset för dess överflödande rika naturresurser, bland vilka också märks råvaror av avgörande betydelse, samt dess framväxande sjöfartsleder och dess sjöfartspotential. Länderna i Arktis har visserligen rätt att använda de resurser som finns på deras eget territorium, men de måste använda dem med ansvar. Prospekteringen efter och utvinningen av arktiska resurser medför stora risker för regionens sårbara ekosystem och lokalbefolkningar. Under 2019 importerade EU och Storbritannien en stor del av den energi, de metaller och mineraler och den fisk som exporterades från de arktiska staterna.
- R. Till följd av att isen smälter håller Nordvästpassagen, Nordostpassagen och den framtida farleden över Nordpolen på att bli öppna för sjöfart. Naturresurserna i den

arktiska regionen ligger till stor del inom de arktiska staternas nationella jurisdiktion och äganderätten till dessa resurser är oomtvistad. Behovet av att utveckla och hitta hållbara lösningar för energiproduktion och transport har ökat den globala efterfrågan på sällsynta jordartsmineraler, vilket medfört en tyngdpunktsförskjutning i riktning mot de till stor del outnyttjade naturresurserna i Arktis. Den arktiska regionen har en enorm reserv av sällsynta jordartsmineraler. 90 % av världsproduktionen av sällsynta jordartsmineraler kommer i dag från Kina.

- S. Det är de arktiska staterna som har huvudansvaret för att Arktis utvecklas hållbart, men en betydande påverkan av yttre faktorer kan inte förnekas och det internationella samfundet har därför en skyldighet att göra allt det kan för att skydda regionen Arktis och säkerställa dess stabilitet och säkerhet.
- T. Arktis kring polcirkeln har över fyra miljoner invånare, bland dem över 40 olika urbefolkningar och lokalsamhällen, och en halv miljon unionsmedborgare. EU:s enda erkända urbefolkning, samerna, lever i de arktiska regionerna i Finland och Sverige samt i Norge och Ryssland. Urbefolkningar och lokalsamhällen spelar en avgörande roll för hållbar förvaltning av naturresurser och bevarande av biologisk mångfald. Demografin är viktig för den regionala utvecklingen.
- U. Nu måste man samarbeta mer än någonsin förr inom den vetenskapliga forskningen för att komma till rätta med de utmaningar som den allvarliga miljöförstörelsen och klimatförändringarna för med sig.
- V. EU har bidragit med mer än 200 miljoner euro till arktisk forskning genom Horisont 2020-programmet.
- W. EU har föresatt sig att arbeta för ett öppet och säkert globalt havsområde, i enlighet med EU:s globala strategi och EU:s strategi för sjöfartsskydd.
- X. EU:s kontakter med Arktis bygger på historia, geografi, ekonomi och forskning. Vikten av hållbar utveckling, sammanhållningspolitik och gränsöverskridande samarbete till förmån för geopolitisk avspänning bör framhållas. Såsom global aktör har EU genomgående ådagalagt sitt engagemang till förmån för ett Arktis som är fredligt, har en ren miljö, präglas av samarbete, hållbarhet och välstånd och är inriktat på att trygga en hållbar framtid för sina invånare. EU har klar angett sin beredvillighet att spela en rentav än mera framträdande roll.
- Y. EU har förmågan att bidra på olika sätt till att lösa utmaningar som kan bli aktuella och förhindra konflikter i Arktis.
- Z. EU har ansökt om att bli fullvärdig observatör i Arktiska rådet. Medlemmarna av Arktiska rådet bekräftade mottagandet av denna ansökan 2013 och den väntar fortfarande på beslut. Till följd av motståndet från somliga medlemmar av Arktiska rådet har det slutgiltiga beslutet låtit vänta på sig. Parlamentet har tidigare visat sitt stöd för denna ansökan. EU deltar aktivt i arbetet i relevanta grupper, arbetsgrupper och expertgrupper i Arktiska rådet. Europeiska unionens breda spektrum av regionala kompetenser, expertkunskaper och befintliga initiativ kan fungera som ram för gemensamma projekt.
- AA. Frankrike, Tyskland, Nederländerna, Polen, Spanien och Italien – som är observatörer i

Arktiska rådet – visar ett starkt engagemang i Arktis och ett stort intresse för framtida dialog och samarbete med Arktiska rådet. Estland och Irland har ansökt om att få bli observatörer i Arktiska rådet.

- AB. Island och Norge är engagerade och tillförlitliga partner som är associerade med EU genom EES och Schengenavtalet.
- AC. Arktis har länge förblivit relativt stabilt men området påverkas alltmer av det växande internationella intresset för regionen och det förändrade säkerhetslandskapet, däribland att Ryska federationen successivt remilitariseras i regionen. Rysslands ekonomiska och militära investeringar i Arktis överstiger stort investeringarna av övriga arktiska stater. Ryssland har anlagt nya och moderniserat gamla militärbaser i de nordliga regionerna och ökat kapaciteten för avregling (A2/AD), så att rätten till sjöfart i den strategiska Nordostpassagen, som Ryssland med orätt gör anspråk på såsom inre farvatten, kommit att inskränkas. Ryssland har uppgraderat sin Ishavsflottas ställning så den blivit ett militärdistrikt och expanderat vissa försvarsgrenar, som är utrustade bland annat med nya ubåtar, atomdrivna och konventionella isbrytare, samt stridsberedda radar- och robotsystem. Ryssland har åter gått in för sitt koncept om bastionförsvar, som går ut på att skydda landets strategiska kapacitet alltifrån Barents hav till Berings sund. Ryssland har också ökat sina sjöstridskrafter och sitt flygvapens patrullering, samt ubåtsverksamheten och taktiken för elektronisk krigföring. Allt detta är ytterst oroväckande. Sådan geopolitisk utveckling har lett till en ökning av övningar, utplaceringar, patruller och investeringar i kapacitet i Arktis. Den här militariseringen av Arktis går stick i stäv mot den samarbetsanda som hittills styrt förbindelserna mellan staterna i detta område.
- AD. Barentsområdet har varit den främsta testbädden för system för både ballistiska robotar och kryssningsrobotar, medan området öster om Novaja Zemlja har varit huvudområdet för kärnvapenprov.
- AE. Ryssland har kränkt sina fredliga grannars suveränitet och territoriella integritet och blockerat rätten till fri sjöfart i Azovska sjön, Svarta havet och Östersjön, vilket inte kan ignoreras vid bedömningen av de framtida scenarierna för att bevara den nuvarande fredliga samexistensen i Arktis.
- AF. Kinas vittsyftande projekt och initiativ är en källa till stor oro. Kina gav ut sin första vitbok om Arktispolitik i januari 2018 och började arbeta för att på lång sikt få en starkare ställning i Arktis, varvid landet förklarar sig som en ”nästan-arktisk stat” som vill bli en ”polarmakt”. Landet förstärker nu sitt samarbete med Ryssland i Arktis. Kina har skapat en ”sidenväg genom polarområdet” för handel genom regionen Arktis, såsom utbyggnad av sitt initiativ om den nya sidenvägen, och har sänt ut vetenskapliga undersökningsuppdrag, grundat forskningscentrum i Arktis och håller på att utveckla 24 satelliter för polarobservationer. Kina är en aktiv deltagare i Arktiska rådet och har engagerat sig i bilateralt samarbete med enskilda arktiska stater och andra berörda parter för att få stöd för sina initiativ.
- AG. De flesta av de arktiska aktörerna har uppdaterat sina strategier med hänsyn till den snabbt föränderliga situationen i Arktis och regionens växande ekonomiska och geostrategiska betydelse.

Internationellt samarbete som grundvalen för ett säkert, stabilt, välmående, tillgängligt och

fredligt Arktis

1. Europaparlamentet bekräftar på nytt att Arktis är strategiskt och politiskt betydelsefullt för EU, eftersom EU är en berörd part i Arktis och en global aktör, och understryker EU:s åtagande om att vara en ansvarsfull aktör, som söker långsiktigt hållbar och fredlig utveckling av regionen genom att samarbeta fullt ut med internationella partner. Parlamentet anser det vara av yttersta vikt att alla berörda parter, bland dem också EU och dess medlemsstater, arbetar för att upprätthålla fredligt och intensivt internationellt och regionalt samarbete, vetenskaplig forskning, välbefinnande och avspänning i Arktis, samt för att bemöta de ytterst oroväckande inverkningarna och konsekvenserna av klimatförändringarna i regionen. Parlamentet anser att Arktis är utslagsgivande för att jordens miljöbalans ska bevaras och konstaterar med tillfredsställelse att regionen länge utmärkts av fred och fruktbart internationellt samarbete. Parlamentet lyckönskar Arktiska rådet på dess tjugofemårsdag, eftersom det blivit det huvudsakliga forumet för samarbete i Arktis och visat sig kunna upprätthålla en konstruktiv och positiv samarbetsanda.
2. Europaparlamentet erkänner giltigheten för de tre grundpelarna för EU:s integrerade Arktispolitik, nämligen att reagera på klimatförändringar och skydda den arktiska miljön, främja hållbar utveckling och stärka internationellt samarbete. Parlamentet betonar vikten av att EU har en väl avvägd Arktispolitik och anser att EU ligger enastående bra till för att bistå med samordning och komplettering av medlemsstaternas Arktispolitik. Parlamentet betonar därför att det behövs ökad samstämmighet mellan EU:s inrikes- och utrikespolitik i frågor som gäller Arktis. Parlamentet uppmanar med kraft EU att, alltid när så är lämpligt, ta med en arktisk dimension i sin sektorspolitik.
3. Europaparlamentet understryker att observatörerna i Arktiska rådet har en viktig roll, i kraft av sin stora erfarenhet och sitt långvariga engagemang i vetenskapligt och politiskt samarbete i Arktis. Parlamentet välkomnar i detta avseende den pågående dialogen mellan observatörerna och ordförandeskapet i Arktiska rådet. Parlamentet stöder EU:s ansökan om att bli fullvärdig observatör i Arktiska rådet och uppmanar medlemmarna i Arktiska rådet att reagera positivt på EU:s begäran. Parlamentet understryker dock att EU redan i praktiken är observatör i Arktiska rådet och kan delta och bidra på samma villkor som andra observatörsmedlemmar.
4. Europaparlamentet betonar att EU måste bidra till förbättrad multilateral styrning av Arktis, främja hållbar resursanvändning och skydda och bevara Arktis i samklang med dess befolkning. Parlamentet uppmanar EU att fortsätta att bidra till Arktiska rådet med expertis och finansiering genom att öka sitt engagemang i Arktiska rådets arbetsgrupper och dess olika projekt. Parlamentet anser att den nordliga regionen bör ses som en del av EU:s nordliga grannskap, med ökat deltagande i befintliga forum. Parlamentet understryker att den nordliga dimensionen fungerar som konstruktiv arena för gränsöverskridande samarbete, med en framgångsrik modell för sektorssamarbete, där EU bidrar med lika mycket till den gemensamma politiken som Ryssland, Norge och Island samt andra observatörer. Parlamentet välkomnar vidare praktiskt samarbete på en mängd olika arenor. Parlamentet understryker samarbetet mellan lokala och nationella statliga och icke-statliga aktörer inom Barentsrådet, där EU är fullvärdig medlem, i frågor med särskild relevans för Barentsregionen. Parlamentet noterar att Barentsrådet har spelat en viktig roll för att bygga upp förtroende och ömsesidig förståelse i norr samtidigt som det förbättrar samarbetet mellan de arktiska länderna. Parlamentet noterar att EU också bör ha som mål att delta i andra politiska forum som är knutna till

utvecklingen av Arktis.

5. Europaparlamentet välkomnar det arbete som pågår med en uppdatering av EU:s Arktispolitik, som bör återspegla EU:s intresse för Arktis och åtgärda de kombinerade utmaningarna av ökad internationell uppmärksamhet och de förändringar av klimat och miljö samt i geopolitiskt och geoeconomiskt hänseende som är aktuella i regionen. Parlamentet anser att nya aktörer, såsom Kina, bör få vara med i den politiken, och att säkerhetsdimensionen i Arktis bör tas upp i EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik. Parlamentet anser framför allt att Arktispolitiken bör innefatta en heltäckande säkerhetssyn, där framför allt begreppen miljö och hälsa samt frågor om sjöfartsskydd bör ingå. Parlamentet anser att en sådan allsidig uppdaterad politik, byggd på samsyn i alla medlemsstater, kommer att låta EU spela en effektiv, proaktiv och mera ambitiös roll i regionen och ta hänsyn till de akuta utmaningarna till följd av klimatförändringarna och Arktisområdets allt större geopolitiska betydelse, varjämte den också kommer att tjäna unionsmedborgarnas intressen, i första hand för dem som bor i Arktis och framför allt urbefolkningarnas intressen. Parlamentet anser att den här politiken måste återspegla både de interna och externa dimensionerna av EU:s förbindelser med Arktis och bör innefatta en dimension av hållbar konnektivitet för att olika viktiga problem som invånarna i Arktis står inför ska kunna lösas, till exempel att de ska kunna tillförsäkras internetuppkoppling av god kvalitet.
6. Europaparlamentet anser att EU:s nya Arktispolitik bör användas i bredare bemärkelse som en möjlighet att öka medvetenheten och engagemanget bland unionsmedborgare, den akademiska världen och företag om arktiska frågor. Parlamentet anser att en gemensam portal för Arktis bör skapas, vilken ska omfatta alla arktiska initiativ och aktiviteter av EU:s institutioner.
7. Europaparlamentet konstaterar att intresset för Arktis och dess resurser ökar. Parlamentet är djupt oroat över klimatförändringarnas skadeverkningar, framför allt i form av att isen smälter snabbt och resurser överexploateras, så att det skapas nya betingelser och en ny verklighet för vissa former av ekonomisk verksamhet, och de alltmer ömtåliga ekosystemen i Arktis ytterligare störs.
8. Europaparlamentet understryker vidare att den omfattande styrningsmodellen baserad på folkrätten har gynnat alla arktiska stater och regionen som helhet, och har gett förutsebarhet och stabilitet i regionen. Parlamentet understryker att de befintliga regionala strukturerna främjar förtroende och samarbete mellan de arktiska staterna. Parlamentet framhåller att det är de arktiska staterna som har huvudansvaret för att åtgärda frågor inom sitt respektive territorium. Parlamentet påpekar dock att yttre krafter starkt påverkar regionens nuvarande och framtida utmaningar. Parlamentet påpekar än en gång att folkrätten är hörnstenen i den rättsliga ram som styr de internationella förbindelserna i Arktis och understryker vikten av Unclos såsom grund för all verksamhet till havs, särskilt konventionens del XV om fredlig lösning av tvister till havs och om de olika tvistlösningsförfarandena för avgränsningen av den arktiska kontinentalsockeln och för avgörande av interna arktiska frågor om territorialvattensöverhöghet. Parlamentet uppmanar än en gång EU och medlemsstaterna att spela en starkare roll vid det effektiva genomförandet av internationella konventioner, och uppmanar USA att ratificera Unclos. Parlamentet understryker också vikten av de internationella organ som inrättats med stöd av Unclos, såsom FN:s kommission för avgränsning av kontinentalsockeln, Internationella havsbottenmyndigheten och Internationella havsrättsdomstolen, samt sådana plattformar

såsom Arktiska rådet, den arktiska parlamentarikerkonferensen, Barentsrådet, den nordliga dimensionen och Förenta nationerna, och håller fast vid sin föresats att kraftfullt och aktivt delta i det parlamentariska samarbetet om frågor som berör Arktis.

9. Europaparlamentet erkänner de arktiska staternas suveräna ställning och deras suveräna rättigheter enligt folkrätten. Parlamentet anser det som oerhört viktigt att man slår vakt om de landvinningar som gjorts under tre årtionden av fredligt samarbete. Parlamentet betonar att EU:s förmåga att erbjuda lösningar på potentiella säkerhetsutmaningar till fullo bör tas till vara. Parlamentet understryker att den myckenhet av invecklade och sammanflätade frågeställningar som råder kring utvecklingen av ekonomi, miljö och säkerhet i Arktis kräver att man anlitar globala, regionala och lokala mötesplatser för dialogen om regionens säkerhetsbehov.

Klimatförändringar i Arktis

10. Europaparlamentet uttrycker djup oro över resultaten av den särskilda rapporten från FN:s klimatpanel om havet och kryosfären i ett klimat i förändring, enligt vilken den globala uppvärmningen de gångna årtiondena har lett till att kryosfären krympt i omfattande utsträckning, vilket lett till stora förluster av inlandsisar och glaciärer, minskade snötäckan och minskad havsis i Arktis vad gäller både utsträckning och tjocklek, samt temperaturökning i permafrosten. Parlamentet är mycket oroat över konsekvenserna för folkhälsan och säkerheten av att permafrosten går ur jorden, vilket frilägger bakterier och virus som har varit vilande i århundraden eller årtusenden.
11. Europaparlamentet betonar att Arktis förlorar biologisk mångfald i oroväckande takt och uttrycker djup oro över vad man kommit fram till i IPBES globala bedömningsrapport om biologisk mångfald och ekosystemtjänster. Parlamentet understryker att förlusten av biologisk mångfald inte bara beror på klimatförändringar, utan även på gruvdrift till havs, vilken enligt IPBES sannolikt kommer att byggas ut i den arktiska regionen allt eftersom den tinar upp.
12. Europaparlamentet oroas över rapporter om att bakterier som släpps ut till följd av smältande permafrost frigör klimatskadlig koldioxid, men också, tillsammans med virus, kan utgöra ett allvarligt hälsohot mot både djur och människor. Parlamentet konstaterar att klimatförändringarna och den smältande permafrosten skadar möjligheterna att leva och arbeta i regionen, eftersom båda har lett till förlust eller försämring av befintlig infrastruktur, vägar och byggnader, samt en uppsjö av olyckor inom industri och samfärdsel, och att de även hotar platser av vikt för kulturarvet, världsarvet och urbefolkningarnas livsstil.
13. Europaparlamentet betonar att EU bör föra en politik som garanterar att miljöåtgärderna tar hänsyn till de arktiska invånarnas intressen, inbegripet områdets urbefolkningar, när det gäller att skydda och utveckla området.
14. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU att ta en ledande roll i arbetet för att skapa en ambitiös plan för klimatåtgärder för Arktis, som tar itu med minskningen av de globala utsläppen av växthusgaser och anpassningen till klimatförändringarna, samtidigt som den stöder innovativa lösningar med relevans för Arktis.

Geopolitisk utveckling i Arktis

15. Europaparlamentet välkomnar att stabiliteten i Arktis länge förblivit jämförelsevis opåverkad av konflikter på annat håll i världen och understryker att man måste förhindra att den geopolitiska utvecklingen i andra regioner får spridningseffekter i Arktis. Parlamentet konstaterar dock att den säkerhetspolitiska och militära situationen i Arktis genomgripande förändrats under de senaste åren, och erkänner regionens strategiska betydelse. Parlamentet konstaterar att ett säkert och hållbart Arktis med fred och välstånd är utslagsgivande för säkerheten i Europa i vidare bemärkelse och för det strategiska sammanhang där Europa ingår. Parlamentet framhåller dessutom att militär verksamhet i Arktis måste vara förutsägbar och öppen och bedrivs på ett sätt som främjar säkerhet och stabilitet, eftersom ökad militarisering i förening med sämre geopolitiska förbindelser globalt, kan föranleda incidenter och ökade säkerhetsrisker. Parlamentet efterlyser således en fördjupad regional dialog, gränsöverskridande samarbete och återhållsamhet på militärt håll, och uppmuntrar till en process av förhandlingar och förtroendeskapande åtgärder med det långsiktiga målet att minska den militära materielen i regionen.
16. Europaparlamentet noterar Ryska federationens särskilda geografiska situation, då dess territorialvatten och ekonomiska zoner är mycket större än alla andra arktiska stater. Parlamentet betonar här att Rysslands geografiska särdrag automatiskt gör landet till en partner i dialogen, men samtidigt också ger landet ett större ansvar.
17. Europaparlamentet konstaterar vilken framträdande plats Arktis intar i militärstrategierna för alla aktörer i regionen och uppmanar dem med kraft att förverkliga sin Arktispolitik med full respekt för folkrätten. Parlamentet uttrycker allvarlig oro över Rysslands successiva uppbyggnad av sin militära kapacitet. Denna uppbyggnad har varit den mest omfattande bland de arktiska staterna och innefattar att det utvecklats kapacitet för avregling (A2/AD) samt att havsbaserade kärnvapenstyrkor och en isbrytarflotta tagits i bruk på nytt och byggts ut. Vissa av dessa isbrytare avser Ryssland att utrusta med kryssningsrobotar och system för elektronisk krigföring. Parlamentet anser att det inte finns något i den militära situationen på ort och ställe som skulle berättiga till detta, som går långt utöver vad som behövs för legitima försvarsändamål och således återspeglar Rysslands vilja att uppnå strategisk militär överlägenhet i regionen. Detta skulle leda till instabilitet och ökad konfrontationsrisk och innebära ett avsteg från Murmanskinitiativet 1987, där syftet var att Arktis skulle bli en internationell "fredszon". Parlamentet uppmanar med kraft nationerna i polarområdet att inte bygga militära utposter och inte heller forskningsutposter som skyddas av militära styrkor.
18. Europaparlamentet beklagar att Ryssland, i stället för att betona fördelarna med ett samarbete har antagit ett mycket mer konkurrensinriktat, till och med konfrontativt, perspektiv på Arktis som ett område för militär, territoriell och ekonomisk expansion, och en vädjobana för sina stormaktsambitioner.
19. Europaparlamentet uppmanar alla arktiska stater att inleda en konstruktiv och ömsesidigt gynnsam dialog om alla frågor från miljöskydd till ekonomisk utveckling och militära insatser. Parlamentet anser att EU och Ryssland har stora gemensamma intressen i ett antal områden som hör samman med Arktis, däribland sjöfartsskydd och gränsöverskridande samarbete i miljöfrågor. Parlamentet betonar dock att konstruktivt samarbete bör stå i konsekvens med principen om selektivt engagemang, också i klimat- och miljöfrågor, och att det inte bör äventyra ändamålet med de sanktioner och restriktiva åtgärder som antagits till följd av Rysslands regerings agerande i andra delar

av världen, varjämte det bör stå i konsekvens med EU:s strategi gentemot Ryska federationen. Parlamentet konstaterar att Arktiska rådet bör ses som en plattform för att bevara och fortsätta den öppna dialogen med Ryssland i frågor som också har betydelse för EU.

20. Europaparlamentet anser att EU noggrant bör hålla öga på att Kina tagit med Arktis i sina program för ekonomisk utveckling och därvid haft för avsikt att införliva Nordostpassagen i sitt initiativ om den nya sidenvägen (som en "sidenväg genom polarområdet"). EU bör ta med detta i sin uppdaterade Arktispolitik, eftersom det innebär en utmaning för varje tanke om att det vore möjligt att behandla Arktis som en region som är isolerad och avskärmd från den globala geopolitiken. Parlamentet noterar här Kinas investeringar i forskning, nya isbrytare och projekt för strategisk infrastruktur i Arktis, vilket allt påminner om hur Kina agerar på annat håll i världen. Parlamentet erinrar om att EU bör undvika att förlora viktig terräng till tredjeländer inom detta område. Parlamentet uttrycker oro över Kinas försök att investera i hamnarna längs Nordostpassagen och att bland annat utverka gruvdriftsrättigheter, som ett sätt att etablera sin närvaro i Arktis, och uppmanar med kraft de arktiska staterna att ingående granska utländska investeringar i sina enheter och sin infrastruktur av strategisk betydelse.

Att slå vakt om rätten till fri sjöfart

21. Europaparlamentet välkomnar att IMO:s internationella kod för fartyg som trafikerar polarvatten (*polarkoden*) antagits och trätt i kraft den 1 januari 2017.
22. Europaparlamentet efterlyser en bedömning dels av IMO:s polarkod, dels av standarderna och skyldigheterna enligt konventionerna Solas och Marpol, för att det ska kunna fastställas om de genomförts fullständigt av de enheter som bedriver sjöfart i Arktis och för att man ska få reda på vilka luckor och svagheter i dem som kräver ytterligare åtgärder. Parlamentet uppmanar med kraft alla kuststater i Arktis att snabbt vidta de åtgärder som behövs för att polarkoden fullständigt ska genomföras. Parlamentet uppmanar icke-Solas-fartyg att frivilligt genomföra dessa säkerhetsåtgärder och följa andra åtgärder och riktlinjer för säker och miljövänlig sjöfart och verksamhet i Arktis.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att axla ett större ansvar för att främja det faktiska genomförandet av internationella konventioner såsom Parisavtalet, Minamatakonventionen, konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar, Göteborgsprotokollet, Stockholmskonventionen, polarkoden, Århuskonventionen och konventionen om biologisk mångfald.
24. Europaparlamentet yrkar på delat ansvar för säkerheten för människoliv till sjöss och för miljöhållbarheten i polartrakterna, i och med att sjöfarten i dessa trakter under de närmast följande åren kommer att öka i volym och bli mer mångskiftande. I detta avseende välkomnar parlamentet, utöver polarkoden, åtgärderna för ruttdragning för sjöfarten som syftar till att minska riskerna för incidenter samt förbudszoner för att förbättra sjöfartssäkerheten och skydda den bräckliga och unika miljön. Parlamentet betonar EU:s och medlemsstaternas roll för att bidra dels till att förebygga och lösa konflikter i Arktis, dels till att bygga upp civila säkerhetsmekanismer, förbättra krishanteringskapaciteten och infrastrukturerna för sökning och räddning. Parlamentet understryker att EU kan bidra med sakkunskap om sjöfartsskydd och sjösäkerhet,

genom sin kapacitet för och medvetenhet om sjöfart och navigering. Parlamentet bekräftar att det redan finns ett betydande gränsöverskridande samarbete kring söknings- och räddningsinsatser. Parlamentet uppmanar EU att förbättra sina bidrag till förebyggande av och beredskap vid nödsituationer och katastrofrespon, inom Arktiska rådet, Arktiska kustbevakningsforumet och Barentsrådet. Parlamentet konstaterar dock med oro den snabba utvecklingen och tillväxten av flottörelser och energiutvinning utmed Nordostpassagen, något som blivit en källa till geopolitisk spänning och oro för miljön. Parlamentet konstaterar framför allt Rysslands och Kinas tilltagande ekonomiska intresse av att utveckla Nordostpassagen för att stimulera ekonomisk tillväxt och få ett nationellt transportnät som kan konkurrera i global skala. Parlamentet noterar utvecklingen av storskaliga energiprojekt, exempelvis det nuvarande rysk-kinesiska samarbetet om Jamal LNG-projektet och den arktiska LNG 2, och oroas över att sådana projekt väsentligt ökar sjöfartsvolymer via Nordostpassagen och medför betydande press på ett redan hotat arktiskt ekosystem.

25. Europaparlamentet erkänner Rysslands stora numeriska överläge i fråga om isbrytare, och Kinas uppbyggnad av isbrytarprogram och uppmuntrar medlemsstaterna och andra partnerländer att bygga upp egen kapacitet i detta avseende. Parlamentet anser att EU bör främja konstruktion och idrifttagande av fler isbrytare och isförstärkta fartyg med hemmahamn i någon EU-medlemsstat.
26. Europaparlamentet understryker behovet av bättre havsövervakning och informationsdelning i Arktis. Parlamentet stöder vidare investeringar i rymdövervakning och -navigering, genom satellitnätverken Copernicus och Galileo, samt information på ort och ställe från det europeiska nätverket för marina observationer och datainsamling (EMODnet) för att förbättra responsen i nödsituationer, säker sjöfart och kunskaper om klimatförändringar. Parlamentet noterar att ökande mänsklig aktivitet i regionen, däribland växande turism, väcker allvarlig oro för människors säkerhet, särskilt i samband med hårda väderförhållanden och begränsad kapacitet för sökning och räddning. Parlamentet anser att internationellt samarbete och nära partnerskap mellan militären, allmänheten och icke-statliga sektorer är nödvändigt för att civilskyddet i regionen ska bli tillfredsställande. Parlamentet understryker att man måste främja och utbyta bästa praxis för sökning och räddning och, genom gemensamma övningar, bidra till samverkansförmågan mellan enheter för sökning och räddning. Parlamentet rekommenderar att medlemsstaterna överväger att skapa nya permanenta strukturerade samarbetsprojekt, som koncentrerar sig t.ex. på sökning och räddning, eller miljörespons, som syftar till att förbättra kapaciteten för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken i Arktis. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att utföra övningar som simulerar hur civilskyddsmekanismen kan genomföras i stor skala i Arktis.
27. Europaparlamentet anser det utomordentligt viktigt att utländska fartygs rättigheter enligt Unclos, särskilt artiklarna 17–21 och 37–41, däribland rätten till oskadlig genomfart och rätten till transitpassage, och att rätten till fri sjöfart respekteras fullt ut i Arktis. Parlamentet beklagar alla försök av Ryska federationen att begränsa rätten till fri sjöfart längsmed Nordostpassagen genom att beteckna den som inre farvatten under sin fullständiga överhöghet, genom att skapa lagstiftningshinder och administrativa hinder för utländsk sjöfart utmed denna sjöväg och införa kravet att fartyg måste utverka tillstånd från Ryssland för att komma in i och färdas genom dess exklusiva ekonomiska zon och territorialvatten och genom att inte föreskriva ett uttryckligt undantag för fartyg som åtnjuter statsimmunitet. Parlamentet betonar att alla åtgärder som begränsar rätten

till fri sjöfart bör vara förenliga med Unclos och med internationell sedvanerätt. Parlamentet uppmanar Ryska federationen att följa de regler som är kodifierade i Unclos, och respektera de åtaganden som har gjorts, genom att ställa sig bakom FN:s generalförsamlings årliga upprop om att statliga parter ska anpassa sina anspråk till havs efter Unclos.

28. Europaparlamentet understryker att utvecklingen av transportleder i norr bör vara hållbar och bidra till en grönare omvandling. Parlamentet konstaterar att framför allt nya järnvägsförbindelser i norr vore ägnade att stimulera ekonomin i staterna i norra Europa och Baltikum och förbättra den nord-sydliga dimensionen av marknadstillträdet. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att ta itu med transportfrågor i norra Europa och identifiera möjligheter i samband med den nordliga dimensionens partnerskap för transport och logistik. Parlamentet understryker att det behövs bättre länkar inom regionen i den nordliga dimensionen för att minska avlägsenheten och säkerställa konnektivitet som svar på den globala utvecklingen.

Hållbar utveckling och utvinning av strategiska resurser

29. Europaparlamentet understryker vikten av Arktis för EU:s energitrygghet och insisterar med skärpa på att utvinningen av energiresurser i Arktis ska vara hållbar och vetenskapligt underbyggd. Parlamentet betonar att det behövs en förstärkt politik för EU-producerad förnybar energi och för energieffektivitet så att unionen blir avsevärt mindre beroende av källor utifrån och således får det bättre ställt ur säkerhetssynvinkel. Parlamentet understryker att man måste bekämpa klimatförändringarna genom att hålla sig till målen i Parisavtalet.
30. Europaparlamentet konstaterar att klimatförändringarna med åtföljande issmältning leder till att de enorma kolväteresurserna i Arktis blir mer tillgängliga så att regionens geopolitiska betydelse förändras, med allt vad detta kan medföra för den internationella stabiliteten. Parlamentet uppmanar staterna i regionen att fortsätta att lösa eventuella aktuella eller framtida konflikter om tillträdet till naturtillgångarna i Arktis genom en konstruktiv dialog, i linje med folkrätten, närmare bestämt Unclos, samt i andan av Ilulissatdeklarationen från 2008.
31. Europaparlamentet inser vilken risk olje- och gasutvinning i Arktis innebär för miljön. Parlamentet betonar att den ekonomiska utvecklingen i Arktis, särskilt prospektering efter och utvinning av områdets naturtillgångar, bör följa folkrätten och relevanta internationella konventioner och regler, liksom också strikta miljönormer om försiktighet. Parlamentet efterlyser stränga krav för prospektering efter och utvinning av nya kolväteresurser i regionen. Parlamentet oroar sig härvidlag över de försök som görs framför allt av Ryssland och av privata företag från andra länder att genomföra långtgående prospekteringsprojekt med stark miljöpåverkan, utan att ha gjort någon lämplig bedömning av denna påverkan. Parlamentet uppmanar därför med kraft alla stater i Arktis att se till att varje prospekteringsprojekt i vederbörlig ordning miljökonsekvensbedöms på förhand, och understryker vikten av att lagstiftningens normer följs.
32. Europaparlamentet betonar att skyddet av miljön och hanteringen av föroreningar orsakade av människor bör vara ett nyckelmål i Arktis. Parlamentet avråder från utvinning av arktiska resurser om det bevisas vetenskapligt att den orsakar irreparabel skada på ekosystemet i Arktis och på annat håll.

33. Europaparlamentet välkomnar Arktiska rådets arbete för att hantera föroreningarna i Arktis och uppmanar EU att spela en aktiv roll och ge bistånd till detta.
34. Europaparlamentet är mycket oroat över miljökatastrofen nyligen orsakad av Norilsk Nickel, som ledde till det största oljeutsläppet någonsin i det arktiska polarområdet men också till att giftigt avloppsvatten pumpas ut från en sedimenteringsbassäng till tundran och till andra utsläpp som sker regelbundet men ändå inte syns i den officiella statistiken. Parlamentet välkomnar domstolsbesluten om att bötfälla det företag som var ansvarigt för katastrofen men uttrycker samtidigt sin oro över den begränsade åtkomsten för journalister och experter till olycksplatserna och uppmanar de ryska myndigheterna att ta fram transparenta och effektiva förfaranden för att anmäla och spåra sådana miljökatastrofer. Parlamentet beklagar att sådana olyckor ofta sker på urbefolkningars mark, så att de inte kan fortsätta sin traditionella livsstil. Parlamentet uppmanar EU att stödja miljöaktivister och journalister som utreder sådana fall och att använda sina egna resurser, exempelvis Copernicus, för att spåra sådana föroreningar i Arktis och genomföra en grundlig bedömning av de ekologiska och mänskliga konsekvenserna av sådan utvinning som bara sker för vinstens skull. Parlamentet uppmanar till samarbete med de arktiska staterna för att utveckla system för snabbrespons vid hantering av miljökatastrofer i realtid, särskilt oljeutsläpp.
35. Europaparlamentet beklagar att ryska företag fortsätter att skära ned sina investeringar i miljöskydd och produktionsanläggningar till ett absolut minimum för att få ut maximal vinst på kortast möjliga tid, vilket leder till ständiga utsläpp av giftiga ämnen i atmosfären, vilket har ödelagt inte bara miljön utan också de flesta av de arktiska städerna, exempelvis Norilsk, och gjort dem till några av världens mest förorenade städer.
36. Europaparlamentet anser att Arktis bör spela en nyckelroll i den europeiska råvarualliansen så att Europas produktion av kritiska mineral ökar och dess beroende av sällsynta jordartsmetaller från Kina minskar vilket är en nyckel för den vidare utvecklingen av grön teknik och kampen mot klimatförändringarna, som utgör det främsta hotet mot regionen. Parlamentet anser att det bör råda insyn i de lokala myndigheternas beslutsfattande om mineralutvinning. Parlamentet välkomnar initiativ i europeiska Arktis för hållbar gruvdrift och minskade koldioxidutsläpp genom världens första fossilfria projekt för järnproduktion, HYBRIT-projektet, med beaktande av en ökad efterfrågan på stål och behoven hos ett alltmer elektrifierat samhälle.
37. Europaparlamentet konstaterar att Arktis är rikt på mineraltillgångar och understryker att den europeiska delen av Arktis är viktig för EU:s råvaruförsörjning, med bland annat väsentliga resurser och den teknik och know-how som behövs för en digital och grön omställning. Parlamentet noterar att de flesta av EU:s råvaror av avgörande betydelse finns i Arktis, vilket, om de förvaltas på ett korrekt och hållbart sätt, kan förbättra EU:s självförsörjning. Parlamentet konstaterar att en av drivkrafterna bakom Pekings strävan efter kontroll över tillgångarna i Arktis består i önskan om fortsatt dominans inom försörjningskedjan för viktiga resurser och nyckelkomponenter för framväxande teknik.
38. Europaparlamentet kräver ökad tillgänglighet för den digitala infrastrukturen i Arktis, vilket främjar entreprenörskap och innovation och diversifierar den ekonomiska utvecklingen. Parlamentet framhåller att man måste främja användningen av förnybar energi i avlägsna bygder i Arktis. Parlamentet uppmanar till ytterligare arbete med innovativa energilösningar med tillhörande kapacitetsutbyggnad i Arktis, såsom ett sätt

att förebygga klimatförändringar, med samtidig hänsyn tagen till samhällets behov. Parlamentet betonar den strategiska betydelsen av undervattenskablarna för telekommunikationer i Nordatlanten som tillhandahåller mer än 95 % av de internationella telekommunikationerna. Parlamentet upprepar betydelsen av ett stärkt transatlantiskt samarbete för att skydda och säkerställa respekten för de internationella instrument som styr undervattenskablar, däribland Unclos. Parlamentet framhåller vilken roll Arktis i kraft av sin klimatologiska och geografiska konkurrensfördel spelar för den digitala konnektiviteten mellan Nordamerika, Europa och Asien och som förläggningssort för datalagringscentrum. Nya digitala motorvägar genom omfattande optiska fibersystem och infrastruktur bör också möjliggöra bättre digital konnektivitet för arktiska samhällen samt stöd till hälso- och sjukvården och sociala tjänster (t.ex. telehälsa), onlineutbildning och, överlag, lättare tillträde till den globala ekonomin.

39. Europaparlamentet erkänner att det investeras för lite i Arktis. Parlamentet anser att EU kan bidra till den ekonomiska, sociala och hållbara utvecklingen till förmån för de arktiska samhällena, särskilt inom energi, transport och infrastruktur. Parlamentet anser att de arktiska regionerna är hem för innovativa industrier som är viktiga för en hållbar utveckling.
40. Europaparlamentet betonar att på grund av långa avstånd, glesbefolkade områden, hårt klimat och demografisk obalans är ökad konnektivitet, tillgänglighet och integrering av samhällen genom investeringar i informations- och kommunikationsteknik och transportinfrastrukturer (via järnväg, hav, land och flyg) avgörande för att förbättra produktiviteten och handeln inom och bortom Arktis. Bättre transporter och bredbandskonnektivitet kommer också att förbättra möjligheterna dels till gränsöverskridande rörlighet för arbetstagare och studerande, dels till ytterligare utökat samarbete. Parlamentet betonar hur användbara platsbaserade instrument som smarta specialiseringsstrategier och territoriellt samarbete är för att skräddarsy hållbara investeringar i Arktis och anser att sådan EU-politik bör utvecklas ytterligare och kopplas till EU:s Arktispolitik. Parlamentet vill att det grundas en särskild investeringsplattform som skulle underlätta ett närmare ekonomiskt samarbete mellan EU och ekonomierna i Arktis, i samarbete med Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden.
41. Europaparlamentet noterar den roll som den privata sektorn spelar för att utveckla hållbara lösningar för Arktis. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja europeiska bolags investeringar i viktiga sektorer såsom produktion av förnybar energi samt logistik och utveckling av elnätet och samtidigt se efter vilka investeringsmöjligheter som erbjuds av EU:s investerings- och finansieringsinstrument för att europeiska bolag lättare ska komma in på marknaden i Arktis. Parlamentet understryker vikten av handel och investeringar i digital infrastruktur, innovation och ekonomisk utveckling i Arktis med ett närmare samarbete mellan stat, universitet och företag. Parlamentet uppmanar EU att minska de tekniska handelshindren, stärka sitt samarbete med företrädare för näringslivet och uppmanar till ytterligare stöd till Arktiska ekonomiska rådet. Parlamentet insisterar på att företag som är baserade i eller verkar inom EU strikt måste följa FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter i all sin näringsverksamhet och sina relationer med den arktiska regionen och säkerställa effektiva processer för tillbörlig aktsamhet när det gäller mänskliga rättigheter och miljö. Parlamentet uppmanar dessa enheter att säkerställa effektiva, meningsfulla och välunderrättade samråd i alla skeden i processen med både berörda

och potentiellt berörda parter, däribland urbefolkningar. Parlamentet betonar att all ekonomisk verksamhet i Arktis bör vara hållbar och ta hänsyn till sina miljökonsekvenser, särskilt klimatförändringarna, och deras sociala konsekvenser. Parlamentet betonar vikten av att vidare främja en hållbar regional utveckling till förmån för invånarna i Arktis, tillsammans med koldioxidsnåla verksamheter, kunskaper och den cirkulära ekonomin.

42. Europaparlamentet biträder allmänt taget den åsikt som uttryckts i avtalet om att förebygga oreglerat fiske på det fria havet i centrala Norra ishavet, nämligen att utvinning av naturtillgångar bör bedrivas endast om det råder rimlig säkerhet om att inga skador åsamkas på miljön, och understryker vikten av att man genomgående går försiktigt till väga i frågor som berör fisket i arktiska och subarktiska vatten. Parlamentet betonar vikten av åtgärder för fiskeförvaltning baserade på bästa tillgängliga vetenskapliga råd för att säkerställa långsiktig hållbarhet. Parlamentet konstaterar att kuststaterna i Arktis har avtalat om en ram för att hantera verksamheter i Arktis, och bland annat förpliktat sig att lösa överlappande anspråk på havsområden. Parlamentet uttrycker sitt stöd till befintliga regionala fiskeförvaltningsorganisationer och globala avtal som avser fiske, sjöfart och havsmiljön. Parlamentet betonar att EU i enlighet med Unclos bör involveras i beståndsförvaltningen.
43. Europaparlamentet konstaterar att EU får en stor del av sin fiskimport från Arktis och är medvetet om att det troligen kommer att bli vanligare med fiskekonflikter, bland annat på grund av utarmningen av fiskbestånd i vissa områden och deras migration till andra områden, som delvis drivs av klimatförändringarna. Parlamentet välkomnar därför att avtalet om att förebygga oreglerat fiske på det fria havet i centrala Norra ishavet undertecknats, vilket syftar till att åstadkomma hållbar utveckling i Arktis och kommer att genomföra en försiktighetsansats i fiskeförvaltningen i den fria havsdelen av centrala Norra ishavet, och anser att det bör träda i kraft snarast. Parlamentet erkänner vikten av Oslodeklarationen för att uppnå detta bindande avtal när det gäller förhindrandet av oreglerat fiske i det fria havet i centrala Norra ishavet. Parlamentet välkomnar att företrädare för urbefolkningars organisationer fått vara med i delegationerna. Parlamentet beklagar dock att de och de icke-statliga organisationerna deltagit endast som observatörer.

Att tjäna lokalsamhällen och bevara urbefolkningars rättigheter

44. Europaparlamentet välkomnar de landvinningar som gjorts men påminner om att i flertalet nordiska länder ligger Arktis sämre till än det nationella genomsnittet i fråga om fattigdom och medellivslängd och att den mänskliga och ekonomiska utvecklingen där är starkt begränsad. Parlamentet vet om att den tekniska omvandlingen och klimatförändringarna påverkar urbefolkningarnas livsstil och levnadssätt och uppmanar därför än en gång alla samhällen och invånare i Arktis och framför allt urbefolkningar, som har praktiska insikter i de lokala förhållandena, att aktivt delta i beslutsfattandet om vilka alternativ som ska väljas i utvecklingsfrågor. Parlamentet stöder i detta avseende starkt ett fullständigt och effektivt genomförande av artikel 19 i FN:s förklaring om urbefolkningars rättigheter, särskilt när det gäller behovet av att utverka urbefolkningarnas frivilliga och informerade samtycke på förhand innan lagstiftningsåtgärder eller administrativa åtgärder som kan påverka dem vidtas eller utvecklingsprojekt som kan påverka dem inleds.

45. Europaparlamentet erkänner att effekterna av den smältande isen och de mildare temperaturerna tvingar urbefolkningar att flytta och därigenom hotar deras livsstil. Parlamentet konstaterar att invånarna och regeringarna i den arktiska regionen, som har suveräna rättigheter och ansvarsområden, önskar fortsätta att eftersträva en hållbar ekonomisk utveckling och samtidigt skydda urbefolkningarnas traditionella försörjningskällor och de arktiska ekosystemens ytterst känsliga karaktär, med beaktande av deras erfarenhet av att utnyttja och utveckla områdets olika resurser på ett hållbart sätt.
46. Europaparlamentet betonar vikten av att säkerställa bevarandet av urbefolkningars kultur, traditioner och språk genom att inrätta kapacitetsuppbyggnadsprogram för att öka medvetenheten om urbefolkningarnas mångfald, historia och rättigheter, inte bara för ungdomar i urbefolkningar utan även för icke-urbefolkningar i hela regionen. Parlamentet uppmanar EU-delegationerna i de arktiska staterna att inleda en genuin och inkluderande dialog med urbefolkningarna på nationell och regional nivå och att fungera som kontaktpunkt i frågor som berör urbefolkningarna. Parlamentet belyser vikten av att personalen i dessa EU-delegationer känner till urbefolkningarnas rättigheter, som bekräftas i FN:s förklaring om urbefolkningars rättigheter. Parlamentet välkomnar det växande erkännandet av urbefolkningars rättigheter i EU:s utrikespolitik. Parlamentet efterlyser bättre samstämmighet mellan EU:s inre och yttre politik om Arktis på det här området.
47. Europaparlamentet uppmanar än en gång till att alla invånare i Arktis, som har lokala och praktiska kunskaper, särskilt urbefolkningarna, ska få medverka vid beslutsfattandet om vilka utvecklingsvägar som ska väljas.
48. Europaparlamentet beklagar ryska regeringens arbete för att underkuva det civila samhället, som har mycket negativ påverkan på urbefolkningarna, genom att begränsa autonomi för deras representationer och partnerskap i internationella forum, och blockera tillgången till finansiering utifrån. Parlamentet konstaterar att liknande problem påverkar andra icke-statliga organisationer, däribland miljöaktivister.
49. Europaparlamentet framhåller att all verksamhet i Arktis, också förvaltning och hållbar användning av områdets naturtillgångar, bör respektera urbefolkningarnas och övriga ortsinvånarnas rättigheter och bli till nytta för dessa människor. Parlamentet förespråkar här att företagen med verksamhet i Arktis ska få en starkare anknytning till lokalsamhällena för att skapa ekonomiska möjligheter och forskningsmöjligheter, arbetstillfällen och stimulera till hållbar utveckling av resurser, och stöder genomförandet av standarder som det arktiska protokollet för företagsinvesteringar och Global Compact-initiativet. Parlamentet påminner om de befintliga internationella instrument som etablerar staters jurisdiktioner, rättigheter och skyldigheter för förvaltningen och den hållbara användningen av naturresurser och insisterar på att dessa instrument ska respekteras fullt ut. Parlamentet betonar vikten av att säkerställa samarbete mellan människor, åtkomst till utbildning och affärsmöjligheter och stöd till ungdomar i Arktis.
50. Europaparlamentet understryker vikten av att ta itu med ambitionerna, behoven och utmaningarna för lokalbefolkningarna, främst i form av samarbete mellan människor, konnektivitet, internetåtkomst, utbildning, hälso- och sjukvård och sysselsättning, främst för ungdomar och marginaliserade grupper. Parlamentet understryker vikten av att den uppdaterade Arktispolitiken omfattar en ambitiös jämställdhetsdimension.

Parlamentet vill att program av typ ”north2north” ska få förstärkt finansiering, liksom också andra rörlighetsprogram som särskilt inriktar sig på unga invånare i Arktis, och efterlyser ökat stöd och mer resurser för att hjälpa folken i Arktis att anpassa sig till de genomgripande förändringar som klimatförändringarna för med sig.

51. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till alla återstående medlemsstater att utan dröjsmål ratificera ILO:s konvention n:r 169 om ursprungsfolk och stamfolk.

Forskning och kunskaper

52. Europaparlamentet uppmanar de arktiska staterna att uppfylla sina åtaganden enligt konventionen om biologisk mångfald, särskilt i fråga om bevarande på plats. Parlamentet uppmanar alla stater att se till att urbefolkningar och lokalsamhällen i Arktis inkluderas i överläggningarna och beslutsprocesserna inom de relevanta internationella forumen för diplomati kring klimatfrågor och biologisk mångfald. Parlamentet stöder rekommendationerna från urbefolkningarna om att de ska få direkt tillgång till medel från den gröna klimatfonden för sina hållbara initiativ för begränsning och anpassning.
53. Europaparlamentet understryker dels vilka viktiga bidrag som EU och dess medlemsstater ger till polarforskningen och som kommer att bli nödvändiga för att vi ska förstå klimatförändringarnas inverkan på det globala och det lokala planet, dels vikten av kunskap såsom underlag för politiska beslut och hållbar utveckling i Arktis. Parlamentet upprepar begäran från den 14:e arktiska parlamentarikerkonferensen om att stärka kunskapsbasen och förbättra forskningssamarbetet med ett initiativ om ett nytt internationellt polarår. Parlamentet stöder internationella insatser för vetenskap, kunskap och innovation med en arktisk dimension jämte samarbetet kring forskning i Arktis, till exempel i form av ingåendet och genomförandet av ett avtal om utökat internationellt vetenskapligt samarbete i Arktis.
54. Europaparlamentet noterar att EU har varit en viktig finansiär av arktisk forskning genom program som Horisont 2020. Parlamentet betonar att det behövs mera EU-finansiering av forskning och utveckling i Arktis. Parlamentet efterlyser mer synlighet för och samordning av forskning och innovation inriktad på Arktis, bland annat i Horisont Europa. Parlamentet uppmanar kommissionen att ge en allsidig översikt över EU:s ekonomiska bidrag till regionen samt av de arktiska inslagen i övergripande EU-program, och uppmanar med kraft EU att förverkliga en vittsyftande, framåtblickande och miljöhållbar investeringsplan för Arktis. Parlamentet anser att en plan av det här slaget bör resultera i ökad finansiering inom nyckelområden som vetenskaplig forskning och anslå utökade medel till forskning, utveckling och innovation i Arktis, samt till rymdinfrastruktur, digital infrastruktur och transportinfrastruktur, rymdteknik, hållbar sjöfart, hållbar utvinning och förädling av råvaror samt förnybar energi och annan koldioxidsnål verksamhet, samt turism i detta område. Parlamentet betonar att man behöver förbättra synergierna mellan befintliga finansieringsinstrument för att förhindra möjliga dubbleringar och för att maximera samspelet mellan interna och externa EU-program.
55. Europaparlamentet konstaterar att Arktis erbjuder en enorm potential för innovation, hållbar resursanvändning och utveckling av tillvägagångssätt som sedermera kan genomföras i hela världen, och att Arktis är en testbädd för bland annat projekt inom jordvärme, vindkraft och vattenkraft, koldioxidfri stålproduktion och miljövänligare

batteritillverkning. Parlamentet erkänner vilket bidrag EU:s rymdprogram som Copernicus, Galileo, Egnos och satellitkommunikationer ger till säkerheten för miljö, sjöfart och människor i Arktis genom att möjliggöra bland annat övervakning av isläget, hållbar förvaltning av havsresurser, upptäckt av föroreningar, varningar i nödsituationer, identifiering och spårning av fartygsrörelser samt söknings- och räddningstjänster. Parlamentet stöder ständiga investeringar i utveckling av sådan kapacitet och rekommenderar att de tillämpas i Arktis i samarbete med och under ledning av de arktiska stater som är medlemmar i EU och/eller Nato.

Mer av EU i Arktis, mer av Arktis i EU

56. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av ett särskilt sändebud för frågor som rör Arktis 2017. Parlamentet stöder en fortsättning av hans mandat och berömmer det arbete som utförts av det nuvarande särskilda sändebudet. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att förbättra dels samarbetet sinsemellan, dels samstämmigheten mellan olika program och investeringar i Arktis, och uppmanar dem med kraft att anslå tillräckliga medel för att det ska framgå vilka ambitioner EU har med sin Arktispolitik. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att inrätta en särskild arbetsgrupp för allsidig täckning av norra Europa och Arktis. Parlamentet konstaterar att EU:s inre samordning om frågor som rör Arktis bör stärkas både på arbetsgruppsnivå i kommissionen och mellan de relevanta EU-byråerna. Parlamentet uppmanar kommissionen att låta en av sina vice ordförande få en samordnande roll för Arktispolitiken för att undvika dubblering av befogenheter. Parlamentet uppmanar rådet att tillsätta en arbetsgrupp för norra Europa och Arktis och Europeiska utrikestjänsten att inrätta en liknande enhet inom sina egna strukturer. Parlamentet anser sig böra få en starkare roll i arbetet med att utforma och genomföra EU:s Arktispolitik och att Arktis bör få inta en mer framträdande plats i parlamentet, bland annat genom att det tillsätts en särskild interparlamentarisk delegation med särskilt ansvar för samarbetet i Arktis. Parlamentet efterlyser en bredare debatt om arktiska frågor med övriga EU-institutioner och i medlemsstaterna.
57. Europaparlamentet anser att processen för samråd kring EU:s nya Arktispolitik bör användas för att bedöma effektiviteten hos EU:s nuvarande politik.
58. Europaparlamentet anser att EU som global aktör aktivt bör gå in i en politisk dialog och reagera på Arktis växande strategiska betydelse och fortsätta att spela sin roll som accepterad och trovärdig aktör i Arktis, med respekt för den unika uppsättningen befintliga samrådsforum för Arktis och framgångsrika mekanismer för styrningsramen. Parlamentet anser att EU kan fungera som en ärlig mäklare med att främja stabilitet och välstånd i Arktis. Parlamentet uppmanar EU att fortsätta dialogen och de förtroendeskapande åtgärderna inom dagens multilaterala ramar och att ta med Arktis som en prioritering i sin globala strategi. Parlamentet efterlyser vidare en konnektivitetspolitik som är specifik för Arktis (digitalisering, navigering, logistik, transport). Parlamentet är av den starka uppfattningen att den europeiska gröna given ger en välbehövlig långsiktig reaktion på de växande utmaningarna med klimatförändringar genom en förstärkt investeringsagenda för hållbar tillväxt och, framför allt, med hjälp av lokala initiativ, och kommer att bidra stort till lösningen på EU:s strategiska energiberoende. Parlamentet uppmanar med tanke på det ovarsagda till att EU:s dimension för Arktispolitiken ska integreras i den europeiska gröna given, EU:s strategiska agenda för 2019–2024, EU:s globala strategi, EU:s konnektivitetsstrategi och EU:s strategi för biologisk mångfald.

59. Europaparlamentet betonar att EU och dess medlemsstater måste upprätthålla konstruktiva förbindelser med alla de icke-europeiska staterna i Arktis och understryker att EU måste följa och främja en rättighetsbaserad ansats i sina kontakter med urbefolkningarna i Arktis. Parlamentet betonar att det är viktigt att EU:s arktiska stater delar information i större utsträckning om de rådande utmaningarna i regionen, förbättrar sin kapacitet för hybridkrigföring, fortsätter sina försvarsinvesteringar, förbättrar samstämmigheten för den nuvarande aktiviteten i Arktis och gemensamt utvecklar områdena i havet och luften. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater till ett närmare samarbete om arktiska frågor inom regionala och internationella forum och vill att EU ska låta lokala och regionala styrningsnivåer i större utsträckning medverka inom utveckling av den EU-politik som påverkar Arktis.
60. Europaparlamentet anser att det växande kinesisk-ryska samarbetet i Arktis bäst kan bemötas genom större samordning på EU-nivå och samråd med EES-länderna, USA och Kanada samt även Storbritannien, Japan, Republiken Korea, Indien och andra partner som har förpliktat sig att säkra ett fredligt samarbete och fri sjöfart i Arktis och att göra det mesta av möjliga synergieffekter.
61. Europaparlamentet noterar USA:s arktiska säkerhetsinitiativ (ASI) och Kanadas arktiska och nordliga politiska ram och uppmanar EU att ingå partnerskap med sina likasinnade allierade när det är lämpligt för att säkerställa god samordning i regionen. Parlamentet efterlyser i detta avseende en robust dialog mellan EU och Arktis till stöd för genomförandet av EU:s politik gentemot Arktis.
62. Europaparlamentet anser att frågor om säkerhet i Arktis också bör bilda en del av samrådet och samarbetet med Nato, som kan använda den ram som erbjuds av Nato–Rysslandrådet för att reda ut missförstånd, skapa avspänning och förhindra kriser. Parlamentet inser vikten av övervaknings- och spaningsverksamhet i Arktis och av att det inrättas mekanismer för förbättrad informationsdelning. Parlamentet anser att förhandsanmälan av militära övningar i den arktiska regionen skulle kunna öka transparensen kring den militära aktiviteten i regionen.
63. Europaparlamentet konstaterar att de nordligaste regionerna hör till ansvarsområdet för Natos allierade överbefälhavare i Europa och att man måste samarbeta med Nato för att kunna åstadkomma ett övergripande säkerhetskoncept för Arktis. Med detta i åtanke välkomnar parlamentet slutsatserna av reflektionsgruppen, som fick i uppdrag av Natos generalsekreterare att genomföra en framtidsinriktad reflektionsprocess för att bedöma sätt att stärka Natoalliansens politiska dimension, varvid Nato bör förbättra sin situationsmedvetenhet överallt i de nordligaste regionerna och i Arktis och utveckla en strategi som tar hänsyn till bredare upplagda planer för avskräckande och försvar inklusive bestämmelser för att ta itu med aggressiva åtgärder av statliga aktörer.
64. Europaparlamentet noterar att övningen Trident Juncture 2018, som visade att Nato är operativt aktivt i Arktis, särskilt i de nordligaste regionerna (Norska havet och Barents hav), säkerställde största möjliga transparens. Parlamentet uppmanar alla parter som utför militär aktivitet i Arktis att följa denna praxis i enlighet med internationella åtaganden, inbegripet OSSE:s Wiendokument, och därigenom minska riskerna, klargöra möjliga missförstånd och bygga upp transparens kring avsikter.
65. Europaparlamentet stöder arbetet för att stärka motståndskraften mot potentiella påtryckningar från Kina eller andra aktörer som inte prioriterar miljövänliga och

hållbara mineralutvinningsmetoder med respekt för internationella normer och FN:s konventioner. Parlamentet uppmanar Europeiska utrikes tjänstens arbetsgrupp East StratCom att övervaka kampanjer som tar sikte på att påverka beslutsprocesser om mineralutvinning i Arktis.

66. Europaparlamentet betonar att EU och USA gemensamt måste främja säkerhet och stabilitet i Arktis, samtidigt som de investerar i och bygger ut sin permanenta forskningsnärvaro i regionen.
67. Europaparlamentet vill att Arktis tas med i diskussionerna om EU:s strategiska kompass och betonar att utvecklingen i Arktis också regelbundet bör tas upp inom kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik samt vid rådets möten. Parlamentet efterlyser mer regelbundna diskussioner om arktiska frågor som ett viktigt område i samråden mellan EU och Nato.
68. Europaparlamentet efterlyser större synlighet för EU i Arktis, och vill att EU inrättar en förstärkt politisk dialog om bilateralt samarbete med Färöarna och Grönland och tillsammans med danska myndigheter diskuterar om det går att inrätta EU-kontor på Grönland och Färöarna.
69. Europaparlamentet vill att syftena för EU:s nya Arktisstrategi ska framgå av EU:s program med öronmärkt finansiering, projekt, och relevant lagstiftning, liksom också i det arbete som utförs av de relevanta EU-byråerna.
70. Europaparlamentet anser att EU:s havsstrategi bör uppdateras för att avspegla nya möjligheter och utmaningar. Parlamentet anser att liknande bedömningar och översyner bör genomföras av annan EU-politik, bland annat EU:s rymdpolitik, för att bedöma en utvidgning av befintliga satellitprogram för att uppfylla den arktiska regionens särskilda behov, däribland att använda Copernicus för att spåra föroreningar.
 -
 - ◦
71. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik.